

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csp/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203577
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819203577.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu SMS CREDITS s.r.o., so sídlom Dlhá 95C, 010 09 Žilina, IČO: 44 769 911, právne zastúpeného Hronček & Partners, s. r. o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327 proti žalovanému A. D., E.. XX.X.XXXX, I. S. XXX, XXX XX, o zaplatenie 190 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 190,00 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne:

- zo sumy 350,00 eur od 03.12.2016 do 21.12.2016
 - zo sumy 340,00 eur od 22.12.2016 do 28.12.2016
 - zo sumy 335,00 eur od 29.12.2016 do 09.01.2017
 - zo sumy 330,00 eur od 10.01.2017 do 26.01.2017
 - zo sumy 327,60 eur od 27.01.2017 do 03.02.2017
 - zo sumy 324,10 od 04.02.2017 do 06.02.2017
 - zo sumy 190,00 eur od 25.04.2018 do zaplatenia,
- to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2.12.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 190 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 350 eur od 3.12.2016 do 21.12.2016, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 340 eur od 22.12.2016 do 28.12.2016, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 335 eur od 29.12.2019 do 9.1. 2017, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 330 eur od 10.1.2017 do 26.1.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 327,60 eur od 27.1.2017 do 3.2.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 324,10 eur od 4.2.2017 do 6.2.2017 a zo sumy 190 eur od 25.4.2017 do zaplatenia, a to titulom nevrátenia požičaných peňažných prostriedkov v zmysle Zmluvy o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca sa voči žalovanému tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovaného došlo medzi ním (predtým vystupujúcim pod obchodným menom River Euro, s.r.o.) a žalovaným dňa 19.10.2016 k uzavretiu Zmluvy o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX (ďalej aj ako „Zmluva o pôžičke“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažnú pôžičku v sume 350 eur so splatnosťou do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky v súlade so zmluvnými podmienkami žalobcu, ktorými sa záväzkovo-právny vzťah

žalobcu a žalovaného spravuje. Na základe vyššie uvedeného boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 350 eur, a to bezhotovostným prevodom na účet žalovaného dňa 19.10.2016. Žalovaný sa Zmluvou o pôžičke zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. V súlade so zmluvnými podmienkami došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky, a to až do 2.12.2016. K uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke došlo prostredníctvom krátkych textových správ SMS, zaslaných z telefónneho čísla, ktoré klient zadal na tento účel žalobcovi so súčasným uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré jednoznačne identifikuje osobu, ktorá právny úkon urobila - klienta, pričom Zmluva o pôžičke bola žalovanému sprístupnená a uložená v jeho klientskom účte, ktorý umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu a má povahu trvanlivého média, a teda Zmluva o pôžičke bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaný vykonal doposiaľ nasledovné čiastočné úhrady dlhu:

- dňa 21.12.2016 úhradu vo výške 10 eur
- dňa 28.12.2016 úhradu vo výške 5 eur
- dňa 9.1.2017 úhradu vo výške 5 eur
- dňa 26.1.2017 úhradu vo výške 2,40 eur
- dňa 3.2.2017 úhradu vo výške 3,50 eur a
- dňa 6.2.2017 úhradu vo výške 3,50 eur.

3. Zostávajúci dlh vo výške 320,60 eur však žalovaný voči žalobcovi dobrovoľne nesplnil a so zaplatením splatnej pôžičky ako aj odplaty sa dostal do omeškania, preto sa žalobca obrátil so svojim nárokom na príslušný súd. Žalobca si však po vlastnom uvážení uplatňuje len zaplatenie sumy 190 eur. Popri zaplatení dlžnej sumy 190 eur požadoval od žalovaného aj zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca svoj nárok v časti sumy 190 eur oprel o ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka a o bod 1 Zmluvy o pôžičke a v časti nároku na úrok z omeškania o § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

4. Súd vo veci dňa 23.12.2019 rozhodol platobným rozkazom č. k. 11Csp/77/2019-49, ktorým v celom rozsahu žalobe vyhovel. Následne uznesením č.k. 11Csp/77/2019-62 zo dňa 16.1.2020 tunajší súd zrušil platobný rozkaz, nakoľko žalovaný podal dňa 14.1.2020 odpor, v ktorom namietal predmetný dlh čo do dôvodu aj výšky. Uviedol, že pre vydanie platobného rozkazu neboli splnené zákonné podmienky, nakoľko predmetom sporu je uplatnenie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, žalovaným je spotrebiteľ a spotrebiteľská zmluva obsahuje zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Rovnako tak podal sťažnosť proti výroku o trovách konania, ktoré považuje za nedôvodné. Uviedol, že pri podpise zmluvy mu neboli predložené podmienky splácania úveru ani formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalobca neskúmal bonitu žalovaného a aj napriek tomu mu poskytoval neustále v rozpätí dvoch rokov takéto pôžičky. Namietal tiež, že zmluva je bezúročná, nakoľko zmluva neobsahuje dojednanie o úrokoch. Odplatu za poskytnutý úver považuje za neplatnú, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi a niekoľkonásobne prevyšuje priemernú odplatu na trhu. Výška 560,72 % RPMN sa dá považovať za úžeru. Zároveň vzniesol námietku premlčania, nakoľko splatnosť pôžičky bola 3.11.2016, žalobca podal žalobu dňa 30.11.2019 a teda nárok žalobcu sa premlčal ako v objektívnej trojročnej lehote tak aj v subjektívnej dvojročnej lehote. Navrhol preto žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcu na úhradu trov konania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že k uzatvoreniu zmlúv o pôžičkách, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému sumu v nich vzájomne dohodnutú došlo aktívnym konaním žalovaného. Práve žalovaný požiadal o svoju registráciu ako klienta žalobcu. Aby mohla byť fyzická osoba zaregistrovaná ako klient spoločnosti - žalobcu, musí spĺňať určité podmienky, ktoré posudzuje žalobca, resp. jeho zamestnanci. Žalobca v rámci svojich štandardných postupov posudzoval bonitu žalovaného, tak ako je tomu pri všetkých žiadateľoch o registráciu. Žalobca týmto plní svoju povinnosť v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a žalobca v týchto procesoch postupuje s potrebnou odbornou starostlivosťou. Ak by žalovaný podmienky registrácie nesplnil, žalobca by jeho žiadosť o registráciu zamietol a v takom prípade by žalovaný nemohol čerpať žiadne pôžičky od žalobcu. Po registrácii žalovaného bola zásielka so všetkými príslušnými dokumentmi (vzorová zmluva o pôžičke, zmluvné podmienky v ich aktuálnom platnom znení, karta klienta a iné) doručovaná kuriérskou spoločnosťou DPD do vlastných rúk žalovaného. Žalovaný pri prevzatí týchto dokumentov overil svoje údaje, ktoré zadal pri registrácii v dokumentoch, okrem iných tiež svoje telefónne číslo, ktoré je spárované s jedinečným klientskym číslom (číslo na karte klienta), ktoré poznal len žiadateľ o pôžičku (teda žalovaný), a následne

potvrdil prebratie zásielky a odsúhlasenie týchto údajov svojim vlastnoručným podpisom. Žalobca súčasne sprístupnil dokumenty v osobnom účte klienta na internetovej stránke www.smscredits.sk, do ktorého sa mohol klient prihlásiť na základe prideleného klientského čísla a svojho telefónneho čísla. Akékoľvek žiadosti o pôžičku mohol žalovaný účinne urobiť len pri spojení dvoch identifikátorov jeho osoby, a to je telefónneho čísla a klientského čísla. Potrebné údaje pre prihlásenie do klientského konta a pre zaslanie žiadosti o pôžičku vedel iba klient. Samotná žiadosť o pôžičku sa zasielala formou SMS správy z registrovaného telefónneho čísla s uvedením čísla karty klienta (klientského čísla, ktoré je jedinečné a je spárované so zaregistrovaným telefónnym číslom, ktorého správnosť prekontroloval a potvrdil žalovaný vlastnoručným podpisom, čím sa považuje za riadne identifikovaného), počtu dní, na ktoré sa žiada pôžička poskytnúť a výška pôžičky, alebo prihlásením sa do osobného klientského profilu na internetovej stránke spoločnosti. Po doručení žiadosti o pôžičku bol kontaktovaný registrovaný klient (žalovaný) zaslaním SMS správy na registrované telefónne číslo s „Ponukou“, ktorá vždy obsahuje informáciu o maximálnej sume, ktorá mu môže byť poskytnutá (ak môže byť poskytnutá suma vo výške sumy požadovanej klientom, tak je v Ponuke uvedená táto suma, ak na základe výsledkov posúdenia bonity spoločnosť vyhodnotí, že požadovanú sumu klientovi poskytnúť nemôže, zašle ponuku na nižšiu sumu), informácia o splatnosti pôžičky, a akú sumu celkom (vrátane dohodnutej odplaty) musí vrátiť. Zároveň mu bol v jeho osobnom klientskom účte sprístupnený Návrh zmluvy o pôžičke. Žalovaný na znak súhlasu s týmto návrhom a podmienkami zmluvy o pôžičke, odoslal spoločnosti akceptačnú SMS (ďalej len „Akceptačná SMS“). Zmluva o pôžičke bola platne uzavretá až okamihom dôjdenia Akceptačnej SMS klienta (žalovaného) spoločnosti (žalobcovi), kedy nadobudla platnosť, účinnosť nadobudla v deň, v ktorý boli peňažné prostriedky pôžičky pripísané v prospech bankového účtu klienta (žalovaného). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sú práve zmluvné podmienky žalobcu, ktoré boli žalovanému doručené do jeho vlastných rúk (po úspešnej registrácii). Zmluvy, ktoré žalobca uzatvára so svojimi klientami sú uzatvárané v zmysle všeobecne záväzných predpisov. Všetky dokumenty, ktoré sú súčasťou zmluvného vzťahu sú žalovanému-klientovi prístupné po prihlásení sa do jeho osobného účtu na internetovej stránke www.smscredits.sk, kde si klient môže overiť sumu, ktorú má žalobcovi, resp. veriteľovi uhradiť. Rovnako je uvedená v klientskom účte aj lehota splatnosti. Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou Zmluvy o pôžičke a žalovaný mal možnosť sa s nimi oboznámiť pri podpise Zmluvy. K námietke premlčania uviedol, že ak žalovaný opakovane využil možnosť predĺženia lehoty splatnosti, ktorá je upravená v zmluvných podmienkach, nie je zo strany žalovaného možné tvrdiť, že nárok žalobcu je premlčaný. Lehota splatnosti pôžičky pred predĺžením splatnosti pripadala na deň 3.11.2016. Vzhľadom k tomu, že došlo k opätovnému predĺženiu splatnosti na základe žiadosti žalovaného (žalovaný vykonal úhrady na predĺženie lehoty splatnosti dňa 01.11.2016 v sume 28,24 eur a dňa 16.11.2016 v sume 28,24 eur z čoho vyplýva, že lehota splatnosti pôžičky bola predĺžená do dňa 2.12.2016, teda tak, že žalobca podal žalobu na súd včas a svoje právo uplatnil na súde ešte pred uplynutím premlčacej doby, keďže žalovaný zaslal úhrady na predĺženie splatnosti dvakrát za sebou, a tým si predĺžil lehotu splatnosti na základe zmluvných podmienok do 2.12.2016. Premlčacia doba začala teda plynúť dňom 03.12.2016, pričom žalobca podal svoju žalobu na súd na konci novembra 2016, teda včas. S každou úhradou poplatku za predĺženie lehoty splatnosti sa posúva pôvodná lehota splatnosti. Nie je preto správne vyvodzovať záver, že k uplatneniu pohľadávky na súde došlo po uplynutí premlčacej lehoty tak, ako to žalovaný uvádza v závere svojho vyjadrenia. Tento poplatok hradil žalovaný na základe svojho slobodného rozhodnutia, smerujúceho k tomu, aby bola splatnosť pôžičky predĺžená. Podľa bodu 8 Zmluvných podmienok, ktoré sme ctenému súdu predložili ako prílohu k nášmu Návrhu na vydanie platobného rozkazu: „Dlžníkovi môže byť predĺžená lehota splatnosti pôžičky o rovnakú lehotu splatnosti pôžičky, na ktorú mu bola pôžička poskytnutá, ak Veriteľ najneskôr v posledný deň lehoty splatnosti pôžičky neoznámí Dlžníkovi v osobnom účte Dlžníka na internetovej stránke www.smscredits.sk alebo prostredníctvom SMS, že s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky nesúhlasí, a zároveň ak Dlžník zaplatí Veriteľovi najneskôr v posledný deň pôvodnej lehoty splatnosti pôžičky príslušnú Odplatu za pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky alebo časť istiny pôžičky, ktorá musí byť najmenej v takej výške ako príslušná Odplata za poskytnutie pôvodnej pôžičky. Za lehotu splatnosti pôžičky, o ktorú bola predĺžená pôvodná lehota splatnosti pôžičky je Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi odplatu stanovenú pre príslušný počet dní lehoty splatnosti pôžičky, a to najneskôr v posledný deň predĺženej lehoty splatnosti pôžičky...“ Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že na predĺženie lehoty splatnosti pôžičky nepostačuje len aktívne konanie zo strany Veriteľa, teda zo strany žalobcu, ale na predĺženie lehoty splatnosti pôžičky bola potrebná aj súčinnosť, resp. aktívne konanie zo strany žalovaného, teda dlžníka, ktorý odplatu za pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky uhradil, a tým sa lehota splatnosti predĺžila v zmysle zmluvných podmienok, o pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky. Žalobca ako odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov nepožaduje od dlžníkov platenie žiadnych

úrokov. Čo však neznamená, že by boli poskytované bezodplatne. Žalobca za poskytnutie pôžičky požaduje zaplatenie odplaty, tá je však vo forme poplatkov, ktoré sú presne upravené, definované čo do druhu, výšky a vzniku nároku na ne presne špecifikované v zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou všetkých zmlúv o pôžičkách. Žalobca v súlade s právnymi predpismi zvolil, že bude od svojich klientov (dlžníkov) požadovať odplatu za poskytnutie peňažnej pôžičky vo forme poplatku. Zákon túto formu odplaty za poskytnutie nevyklučuje ani nezakazuje. Naopak ide o odplatu na ktorú má žalobca nárok v zmysle ust. §1 a §1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. S výškou tejto odplaty bol žalovaný oboznámený pri uzatváraní jednotlivých zmlúv o pôžičkách, rovnako ich mal presne vypočítané v zmluvných podmienkach, a dopredu presne vedel sumu, akú je povinný žalobcovi vrátiť. Žalobca výšku odplaty, ktorú za poskytnutie pôžičky požaduje zaplatiť spolu s istinou pôžičky uviedol spotrebiteľovi, klientovi vždy v samostatnej SMS správe cez ktorú sa zmluva uzatvárala. Túto SMS správu s ponukou a informáciou o celkovej sume, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vždy klient - spotrebiteľ vedome a potvrdil zaslaním spätnej SMS správy s textom „ANO súhlasím“. V súvislosti s tým poukazujeme aj na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré poplatok za poskytnutie pôžičky posúdili ako platne a individuálne dojednaný a výšku odplaty dojednanej na základe zmluvných podmienok ako primeranú (rozsudok OS Galanta, spis. zn. 35C/456/2015 zo dňa 11.1.2016, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, spis. zn. 4C/271/2015 zo dňa 16.09.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov, spis. zn. 15C/120/2015 zo dňa 13.08.2015). K výške RPMN, žalobca uviedol, že je uvedená v zmluve a vypočítaná v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky. Vzhľadom na lehotu splatnosti 15 dní, je výška RPMN primeraná. Žalobca má za to, že zmluva neprijateľné a nekalé zmluvné podmienky neobsahuje. Jasne je v zmluve uvedené, že sa poskytuje suma vo výške 350,- EUR, sú definovaní účastníci zmluvy, poplatok za poskytnutie pôžičky a čas, teda lehotu splatnosti istiny a poplatku. Lehota splatnosti pri zmluvách žalobcu je vždy 15 dní. Má za to, že žalobca pri uzatváraní zmlúv o pôžičkách splnil všetky podmienky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, tieto zmluvy obsahujú všetky náležitosti v zmysle tohto zákona, na základe čoho je tieto zmluvy potrebné považovať za platne dojednané a uzatvorené. Zmluva, uzavretá elektronickou formou, spĺňa zákonné podmienky platného právneho úkonu, a teda bola urobená slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Žalovaný slobodne bez nejakého nátlaku požiadal o uzatvorenie zmluvy o pôžičke v elektronickej forme. Bol si vedomý následkov z toho plynúcich a prejavil súhlas so zmluvnými podmienkami žalobcu, čo preukazuje vážnosť. Určitosť a zrozumiteľnosť právneho úkonu bola naplnená stanovením presnej sumy, na ktorú sa pôžička poskytla a stanovením podmienok jej splatenia. Zrozumiteľnosť bola dodržaná v písomnej forme zmluvy, kedy sa žalovaný oboznámil so zmluvnými podmienkami žalobcu.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odpore proti platobnému rozkazu. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 24.3.2020 žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní a v prípade, že súd vyhovie žalobe žalobcu požiadal o splácanie dlhu v splátkach po 15 eur mesačne, nakoľko jeho príjem nedosahuje ani životné minimum, čo dokladoval rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 24.7.2019.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strán sporu. Strana žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnila, vyjadrila súhlas s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil a rovnako tak súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti. Súd na pojednávaní, ktoré vykonal v neprítomnosti strán v súlade s § 180 CSP, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so žalobou podanou dňa 2.12.2019, výpisom z obchodného registra žalobcu, Zmluvou o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX zo dňa 19.10.2016, potvrdenkami transakcií z výpisu z účtu žalobcu, potvrdením žalobcu o zrealizovaní transakcie zo dňa 19.10.2016 a rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 24.7.2019, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom:

9. Dňa 19.10.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom (do 26.3.2015 podnikajúcim pod obchodným menom River Euro, s.r.o.) a žalovaným ako spotrebiteľom uzavretá na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie Zmluva o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť dlžníkovi pôžičku vo výške 350 eur a záväzok dlžníka poskytnutú pôžičku veriteľovi vrátiť najneskôr do posledného dňa lehoty splatnosti, ktorá je 15 dní a začína plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky.

10. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie žalobcom vyplýva, že z účtu žalobcu vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s. bola dňa 19.10.2016 vykonaná transakcia v prospech účtu žalovaného vo výške 350 eur.

11. Z potvrdeniek transakcií z výpisu z účtu žalobcu mal súd za preukázané, že žalovaný vykonal čiastočné úhrady dlhu, a to v sume 10 eur dňa 21.12.2016, v sume 5 eur dňa 28.12.2016, v sume 5 eur dňa 9.1.2017, v sume 2,40 eur dňa 26.1.2017 a v sume 3,50,- Eur dňa 3.2.2017 a v sume 3,50 eur dňa 6.2.2017.

12. Z potvrdeniek transakcií z výpisu z účtu žalobcu mal súd za preukázané, že žalovaný vykonal dňa 1.11.2016 úhradu v sume 28,24 eur a dňa 16.11.2016 úhradu v sume 28,24 eur.

13. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 24.7.2019 súd zistil, že žalovanému bola znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 120,50 eur mesačne od 1.7.2019.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke (ďalej len „OZ“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

16. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

18. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke (ďalej iba ako „Zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

19. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

23. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej Zmluvy o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX, ktorá má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ustanovenia § 657 OZ, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov bezhotovostným prevodom. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy žalobcom ako veriteľom žalovaného ako dlžníkovi pri uzavretí zmluvy. Zároveň s poukazom na to, že pôžička sa musela splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, nejde o spotrebiteľský úver, ale o inú pôžičku, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách uvedené v § 24 tohto zákona.

29. V konaní nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 350,- Eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť poskytnutú pôžičku žalobcovi v lehote jej splatnosti, t.j. do 2.12.2016. Žalobca preukázal, že došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky do 2.12.2016 a to z potvrdeniek transakcií z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 1.11.2016 a dňa 16.11.2016, ktorými došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky opakovane vždy o 15 dní. Súd sa tiež vysporiadal s námietkou žalovaného týkajúcej sa porušenia povinnosti žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. S hrubým porušením tejto povinnosti veriteľa zákon spája následky spočívajúce v určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd sa však v tejto súvislosti nezaoberal, či došlo k porušeniu povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nakoľko žalobca si v konaní uplatnil len nárok na zaplatenie 190 eur, ktorý je nižší ako by mohol požadovať aj v prípade, že by došlo k určení, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným na dátum podania žaloby 30.11.2019 a uplynutie lehoty troch rokov od dátumu ukončenia zmluvy dňa 3.11.2016, súd uvádza, že konečná splatnosť pôžičky bola na žiadosť žalovaného dvakrát predĺžovaná a to až do 2.12.2016, kedy sa stal celý dlh splatným. Žaloba bola na súd podaná dňa 2.12.2019, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Žalovaný nárok preto nebol premlčaný. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu celkovo vo výške 29,40 eur, a to úhradou v sume 10 eur dňa 21.12.2016, v sume 5 eur dňa 28.12.2016, v sume 5 eur dňa 9.1.2017, v sume 2,40 eur dňa 26.1.2017 a v sume 3,50,- Eur dňa 3.2.2017 a v sume 3,50 eur dňa 6.2.2017. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný zvyšok svojho záväzku v sume 320,60 eur splnil, resp. že by tento peňažný dlh zanikol iným spôsobom, súd žalobe v časti o zaplatenie istiny pôžičky vo výške 190 eur ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel a to rešpektujúc zásadu, že nikomu nemožno priznať viac ako žiada, nakoľko žalobca vo svojej žalobe

si uplatňoval len nárok na zaplatenie sumy 190 eur. Súd sa tiež zaoberal žiadosťou žalovaného splácať predmetný dlh v splátkach. Žalovaný pre prípad, že súd vyhovie žalobe, požiadal o umožnenie splácať predmetný dlh v mesačných splátkach po 15 eur. Svoju žiadosť odôvodnil svojimi majetkovými pomermi. Ako dôkaz predložil len rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 24.7.2019, ktorým mu bola znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 120,50 eur mesačne od 1.7.2019. Okrem toho svoju žiadosť nijako neodôvodnil. Predložené rozhodnutie je však nepostačujúce pre komplexné posúdenie majetkových pomerov žalovaného. Aj vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, má súd za to, že nie je dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach. Pri žalovaným požadovanej výške splátky (15 eur) by bol dlh zo strany žalovaného vzhľadom na výšku dlhu uhradený žalobcovi v neprímeranom čase od právoplatnosti rozhodnutia.

30. O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania súd rozhodol podľa vyššie citovaného § 517 ods. 2 OZ. Uplatnená výška úroku z omeškania zodpovedá § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB bola v rozhodnom období vo výške 0,00 % ročne. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúcom po dni, kedy sa žalovaný s plnením svojho peňažného dlhu dostal do omeškania, teda keď poskytnutú pôžičku nezaplatil v dojednanej lehote splatnosti, t.j. od 3.12.2016. Súd preto žalobnému návrhu v časti úroku z omeškania z istiny pôžičky rovnako vyhovel a žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 350,00 eur od 03.12.2016 do 21.12.2016, zo sumy 340,00 eur od 22.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy 335,00 eur od 29.12.2016 do 09.01.2017, zo sumy 330,00 eur od 10.01.2017 do 26.01.2017, zo sumy 327,60 eur od 27.01.2017 do 03.02.2017, zo sumy 324,10 od 04.02.2017 do 06.02.2017, zo sumy 190,00 eur od 25.04.2018 do zaplatenia, zohľadňujúc všetky čiastkové platby vykonané žalovaným.

31. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

34. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Súd sa tiež zaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Skúmal splnenie podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP a zisťoval existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, ktoré by spočívali buď v dôvodoch týkajúcich sa strany sporu alebo v okolnostiach prejednávaného sporu. Aplikácia tohto ustanovenia totiž prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprímeranej tvrdosti. Jeho účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva súdu. Ustanovenie § 257 CSP je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom. Súd posúdil všetky okolnosti sporu a má za to, že v tomto prípade nejde o výnimočný prípad a na strane žalovaného nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa súd prihliadol k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu a nemá pochyb o tom, že pomery na strane žalovaného, tak ako boli preukázané v spore neodôvodňujú aplikáciu vyššie spomínaného ustanovenia na tento prípad. Jeho postoj v spore, ale aj pred podaním žaloby, bol pasívny. Žalobca nemal inú možnosť ako domáhať sa svojho nároku na súde. Žalovaný si aj po podaní žaloby neplnil svoje povinnosti voči žalobcovi, neuhradil žiadne ďalšie platby. Súd má za to, že je v schopnostiach a možnostiach žalovaného uhradiť

trovy konania žalobcovi, nakoľko by bolo nespravodlivé, aby žalobca, ako úspešná strana v tomto spore, znášala všetky trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.